

Fideli acestei țări, loiali acestei vetre

Un merit deosebit al Partidului Comunist Român este că, analizând situația creată României pe plan internațional, la mijlocul deceniului patru, semnala pericolul direct ce amenința ființa și teritoriul național unitar român.

P.C.R. și-a arătat hotărârea de a lupta împotriva „oricărei revizuirii a tratatelor de pace”, exprimându-și convingerea că naționalitățile din România „se vor uni cu poporul român și în comun vor lupta contra pericolului războiului și al fascismului”. În același sens se pronunța, în numele țărănimii, președintele Frontului Plugarilor, dr. Petru Groza.

În cursul anului 1938, când Anschluss-ul, apoi Munchenul dovediseră lumii cum au fost sacrificate Austria și Cehoslovacia în numele așa-zisului drept de „autodeterminare” profesasat de hitlerism, poporul român a avut alături de el și naționalitățile conlocuitoare în apărarea patrimoniului strămoșesc.

Intruniți special pentru a dezbate poziția naționalității maghiare în statul român, muncitorii maghiari din Cluj, organizați în sindicatele C.G.M., au adoptat, la 1 august 1938, o Moțiune în care se spunea: „...muncitorimea maghiară organizată din România, declară încă odată în mod categoric și fără echivoc, ca și în trecut, că această muncitorime este absolut loială și fidelă față de statul român, a cărui integritate teritorială o vede ca definitivă”.

Un Memoriu — semnat de zeci de mii de patrioți maghiari — era înmănat, de către o delegație a Madosz-ului, ministrului minorităților naționale. În el, hotărârile de la Alba Iulia din decembrie 1918, erau socotite ca „o bază sigură pentru soluționarea problemei naționalităților”, afirmând loialitatea ungarilor ardeleni legați „de acest pământ” și de locuitorii săi — „în primul rând de poporul român” — prin conviețuirea lor născându-se „stima și ajutorul reciproc”.

La 20 de ani de la Unire (1938) muncitorimea română și maghiară din Cluj înainta un Memoriu în care se declara: „...muncitorimea din Cluj, solidară cu muncitorimea din întreaga țară, declară în mod solemn că această Unire (din 1918), la a cărei înfăptuire a contribuit și clasa muncitoare, este definitivă și veșnică (...) Muncitorimea este ferm hotărâtă a apăra unitatea și integritatea statului român cu toate mijloacele”.

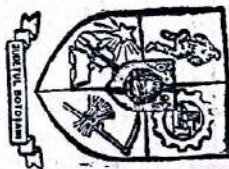
Misiunea de a asigura realizarea deplină a marilor aspirații ale poporului a revenit clasei muncitoare, în frunte cu Partidul Comunist Român, după eliberarea patriei de sub jugul fascist, în epoca glorioasă a socialismului. După august 1944 se deschidea o epocă de dezvoltare a țării — care, așa cum apreciază Programul partidului — a marcat „inceputul unei noi istorii a patriei noastre — istoria împlinirii idealurilor de dreptate socială și națională pentru care au luptat nenumărate generații de înaintași, a cuceririi depline a independenței și suveranității României, a dreptului sacru al poporului român de a fi stăpîn în propria sa țară”.

Dr. Livia DANDARA
cercetător științific

CLOPOTUL nr. 4379/1978

ITOȘANI AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

PROLETARIATUL

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Anul XLVI nr. 4379

Vineri

24 noiembrie 1978

8 pagini — 50 bani